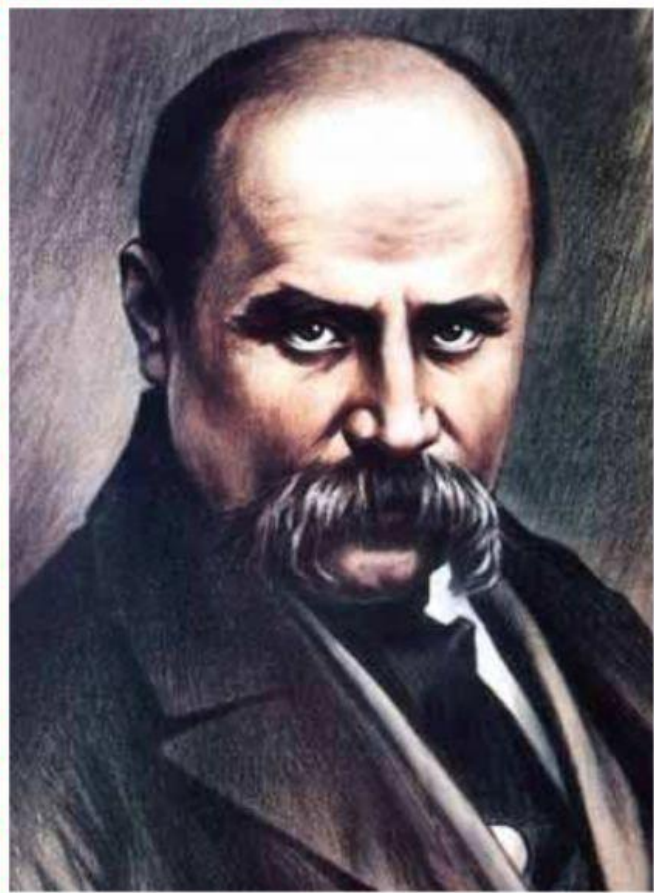
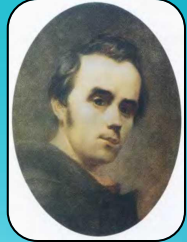

«Тарас Григорович Шевченко»
«На запорізьких землях»

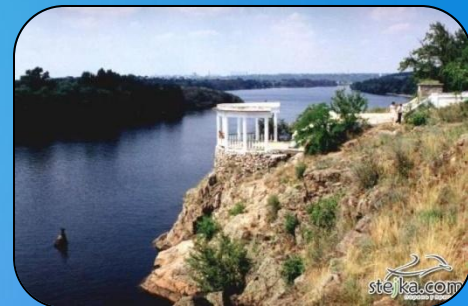

*Тарас
Григорович
Шевченко
(1814 - 1861)*

«Хортиця пам'ятає молодого Тараса Шевченка»

В 1843 році 29-ти річний молодий художник, Тарас Шевченко, вирішив знайти коріння свого козацького роду і пішки пройшов по місцях усіх Січей. Молодого Тараса цікавив район дніпрових порогів, поселення лоцманів і потомків запорозьких козаків, острів Хортиця, і Великий луг Запорозький, бо “Там за порогами степом - дорогам й досі гуляє дуця козака”.

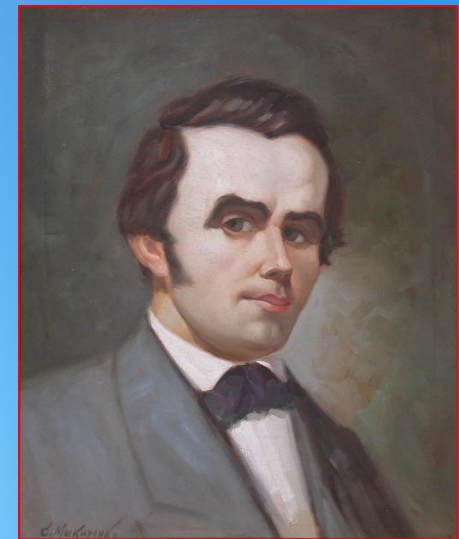

Ще до зустрічі з Хортицею поет володів значним історичним матеріалом, багат знав про морські походи запорожців, про славетні битви з польською шляхтою, про боротьбу проти турецько-татарської агресії. Запорозька Січ сприймалася ні як осередок волі, центр національно-визвольної боротьби. Свої знання Шевченко черпав з кращих історичних праць свого часу – І. Срезневського «Запорожская старина», козацьких літописів С.Величка, Г. Грабянки, М.

Коржа, Са. Ілліч та ін

—Був я уторік на Україні — був у Межигорського Спаса. Був і на Хортиці, і скрізь був і писав він 26 листопада 1844 року в листі до свого друга Якова Кухаренка, відомого письменника-етнографа і наказного отамана Чорноморського козачого війська, (Зібрання творів, «Дніпро», 1971 р. т. 5 стор. 240). При дослідженні шляху Тараса до острова Хортиці в різних джерелах знайдені спогади і припущення, які доповнюють чи навпаки суперечать один

Із-за Дніпра широкого» зове він свої думи («Думи мої, думи мої»), ранкову зорю просить розказати «Як у Дніпра веселочка воду позичає», уві сні бачить козацьку церкву над Дніпром, яка даремно чекає запорожця із Лугу. В поемі «Іржавець» поет розказав «як покидали запорожці «Великий Луг», «Січ». Поему «Чернець» присвятив запорожцю Семену Палію. У вірші «У неділеньку у святую» він прославляє «преславного запорожця Павла Наливайка» Запорозькому козацтву – безстрашному і справедливому - присвятив він ще багато своїх віршів («У тієї Катерини», «Ой чого ти почорніло», «Не хочу я женитися») та ін. Та й у своєму «Заповіті», вважає Петро Павлович, він пише саме про Запорозжя, про Дніпрові пороги, адже Дніпро ревів у порогах, і Ревучим пюди називапи поріг «Ненаситець»

Нестримно плине час, та чим далі тим дорожчим стає нам геній Шевченка. В області є 14 населених пунктів, названих його ім`ям, десятки будинків культури, кінотеатрів, книгарень, бібліотек, шкіл, парків, вулиць. Його ім`я носить один з мікрорайонів м. Запоріжжя, завод у м. Вільнянську та ін. Йому присвятили свої вірші запорізькі поети, написали. По-новому дзвінко і чисто звучить Кобзареве слово, «Бо знать, од Бога – і голос той, і ті слова!», вони допомагають нам знайти відповідь на питання, що одвічно хвилює народ – хто ми і де наші корені. Його слово залишається совістю народу, могутньою зброєю в боротьбі за рівність людей і народів. І так буде, допоки житиме на землі хоч один українець.

Дякую за
увагу

Робота

Учениці- 8Б
класу
Соловйової Крістіни